

2004
Nr4

VAHETI

NÓIDADE
PIDU LAHENEBI

MUNAMÄE
VALSS

INTERVJUU
KUNIKSMOORI –
ITA EVERIGA

ISA SOKID
HAKKASID
MUNELE

LEMMIKLOOM
ROTT

Nõidade pidu läheneb!

Aprilli viimasel ööl tähistatakse igal pool volbriööd – kevade lõplikku võitu talve üle. Aga enne seda peavad nõiad veel viimast korda maha ühe vinge peo, et seejärel kuni pimedaga sügiseajani oma onnides varjul olla. Volbriöö on ühe legendi järgi nime saanud ühe Inglismaal sündinud Valborgi-nimelise naise järgi, enam kui tuhat aastat tagasi pühakuks kuulutati. See sündis 779. aasta 1. mail ja rahvas asus seda usinalt tähistama. Nii sündiski volbripüha.

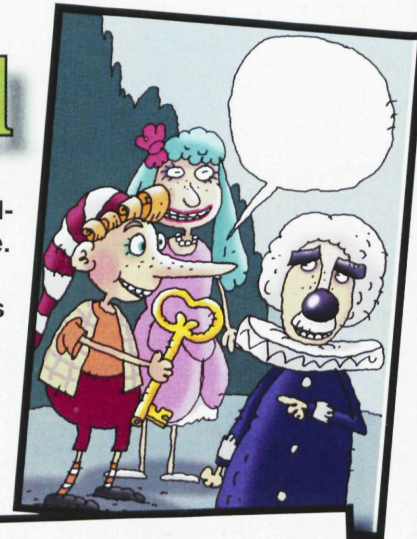
Teine legend pärineb Saksamaalt, kus on volbriöö nimeks nimeks Walpurgi öö – Walpurgisnacht. Sel ööl ootavad nõiad. Vanakuradi saabumist maa peale. Saksamaal on nõidade kohtumispäigana legendi järgi iidsetest aegadest teada Blocksbergi mägi, kus nad lõkete ümber tantsivad ja nõiatempe teevad. See on seesama mägi, kus väike nõid samanimelises raamatus tädi Rumpumpelile vahele jäi.

Olgu nende legendidega kuidas on, volbriöö tähistamine on palju vanem kui jutud, mis selle kohta välja on mõeldud. Kevade saabumist on muistsed rahvad tähistanud juba tuhandeid aastaid. Seda tähistasid nii vanad eestlased kui ka viikingitest meremehed. Lõkete süütamine öösel on justkui märguandeks, et valgus on võitnud pimeduse ja külmast talvest on saanud soe ja ilus kevad. Ära siis sinagi seda tähtsat sündmust maha maga!

TÄHEKE

Jutumull, jutumull

Mäletate veel, et märtsikuu Tähekesse peategelaseks oli Buratino? Hillar Metsa joonistatud pildil ulatas ta kuldvõtmekese puudel Artemonile. Jutumulli mängus osalejail tuli pakkuda, mida ta sealjuures ütles. Nüüd on võitjad selgunud. Tublimad vastajad saavad auhinnaks kaks videot saate "Buratino tegutseb jälle" parimate paladega. Aitäh ETV-le!

Võiduvastused

1. Buratino ütleb: "Artemon, kaeva see maasse ja kolme aasta pärast söö ära!"

Joonas Ariva, 6 aastat, Viljandi

2. Buratino ütleb: "Selle võtmega avame neljapäeviti oma sõprade televiisorid!"

Marii Metsmaa, 7 aastat, Saaremaa

Väljapoole Tallinna saadame auhinnad postiga. Suur tänu kõigile, kes meie jutumulli mängus osalevad!

Uus jutumull

Kevad on käes ja uus nõidade pidu tulekul. Sestap on jutumulli pildi tegelaseks nõiamoor.

Mida ütleb luua näpanud kass volbriöö-peole tõttavale nõiale? Kirjuta Tähekesele aadressil Roosikrantsi 6 Tallinn 10119 või meiliga taheke@perioodika.ee.

VASTUSELE LISA KINDLASTI OMA NIMI, VANUS JA POSTIAADRESS.

Parimad vastajad saavad seekord auhinnaks kaks raamatut nõiadade ja võlurite elust pajatavast maailmakuulsast Harry Potteri lugude sarjast.

EESTI
RAHVUSRAAMATUKOGU

Joonistas HILLAR METS

Uus mänguväljak Kristiine keskuses

Märtsis avati Tallinnas Kristiine kaubanduskeskus Baltimaade esimene Redsi mänguväljak. Siin saab torust alla lasta, niisama turnida ja muidugi ka uusi sõpru leida. Väiksematel põnnidel on võimalus proovida rahulikumaid mängu.

Keskus on kujundatud keskaegse lossina ja on mõeldud 2-10 lastele. Korraga mahub mängima kuni 60 last.

Mängukeskus on mõeldud neile lastele, kelle vanemad armastavad tundide kaupa poes käia. Aprillis avatakse veel üks, hoopis suurem mänguväljak Ülemiste kaubanduskeskuses. Pool tundi taolises mängukeskuses maksab 15 krooni, kuid selle eest hoolitsevad laste eest kaks kasvatajat, kellele võib öelda, kui tuju kurvaks läheb. Ainult et kui sa lähed keskusse mängima, pead tingimata vanema kaa- sa võtma – muidu ei võeta jutule!

Fotod Red's Centers

Foto: Allfilm

Lastefilm tädisõjast

Ei juhtu just iga päev, et kinno jõuab uus kodumaine lastefilm. Aga vahel siiski. Kevadvaheaja alguses linastunud „Veepomm paksule kõutsile“ on tehtud lätlaste ja eestlaste ühistööna. See räägib kahest õest, Martast ja Lindast. Nende vanemad peavad kodunt lahkuma, et teenida raha. Tüdrukuid hakkab hoidma tädi Una, kes on ema õde. Aga tädi ei meeldi lastele. Nii on Marta suureks sooviks on saada endale koerakutsikas, kuid Una ei salli koeri ning keelab sellest unistamise. Kättemaksuks peletab Marta eemale tädi kosilase Ivo.

Algab tõsine võitlus tädi ja laste vahel. Kuid tädisõja käigus saab Marta aru, et tegelik väljapääs on inimeste mõistmises ja lõpp on õnnelik.

„Veepommi paksule kõutsile“ saab näha Tallinna kinos „Sõprus“ aprillikuu jooksul. Lisaks Tallinna lastele saavad filmi Kinobussi vahendusel näha ka teiste Eesti linnade lapsed. Tegijate sõnul on see film tehtud just 4-11-aastastele vaatajatele mõeldes. Aru saavad sellest kõik, sest film on dubleeritud eesti keelde.

Uudised toimetab Ilona Martson

Aprillis antakse Nukitsaid

Laupäeval, 3. aprillil anti Estonia Talveaias kätte auhinnad kätte uutele Nukitsa konkursi laureaatidele. Konkurs, mida Eesti Lastekirjanduse Teabekeskuse eestvedamisel peeti tänavu seitsmendat korda, selgitas välja parima eesti lastekirjaniku ja raamatukunstniku. Valik tehti viimase kahe aasta jooksul ilmunud raamatute hulgast.

Tänavu osales Nukitsa konkursil 6845 last üle Eesti. Valida sai lasteraamatukogudes ja interneti teel. Täiskasvanute hääled loeti eraldi kokku, tänavu oli neid 366.

Kes selle aasta Nukitsa pälvivad, polnud Täheke trükkimineku ajaks veel teada.

TÄHEKE nüüd ka internetis

Aprilli keskel avab ajakri Täheke koostöös internetiportaali Delfi kodulehekülje. Aadressil taheke.delfi.ee on võimalik kõigil soovijail lugeda Täheke selle aasta numbrites ilmunud lugusid ja ristsõnu, lahebada ristsõnu, võtta osa jutumulli mängust ja teha muudki põnevat. Valikuliselt saab lugeda ka varasemates Tähekestes ilmunut ja saata kirjasõbra otsimise kuulutusi. Viimaseid hakkame avaldama ka ajakirja veergudel. Head lugemist!

Kunksmoor Ita Ever:

Kuulus nõid Kunksmoor (Ita Ever) annab intervjuud ajakirjanikule (Anti Reinthal).

Imsetl on kõik lapsed tuttavad Kunksmooriga. Kas siis raamatust, multifilmist või teatritendusest. Kes siis ei tahaks tuttavaks saada sellise tore, sõbraliku ja heasüdamliku nõiaga? Eesti Draamateatris veebruaris lavale jõudnud etenduses “Kunksmoor ja kapten Trumm” mängib Kunksmoori rolli näitleja Ita Ever, kes on ka ise pea sama sõbralik ja tore

ti saavutada. Kui etenduses on ette nähtud dialoog näitleja ja laste vahel, siis on nad väga varmad kaasa tulema. Seda on tore kogeda.

Mulle isiklikult meeldib väga lasteetenduses mängida, aga ma olen elus seda vähe teinud. Minu näitleja-aastate jooksul on see alles kolmas kord.

nagu Kunksmoori. Ainult et nõiatrikke ta vist ei oska. Kiirel tööajal leidis ta siiski aega, et vastata mõnele Tähekesse küsimusele.

Kas lastele mängimine on teistmoodi kui täiskasvanutele?

Nojaa, lasteetendust tuleb mängida märksa paremini kui täiskasvanute etendust, sest lapsed on palju ausam ja rohkem avalik. Täiskasvanud suudavad oma reageeringuid varjata, aga lapsed on väga siirad ja kaasamängivad. Nendega on palju lihtsam kontak-

Kuidas suhtute hetkel suure populaarsusega muinasjutu-laadsetesse filmidesse ja Harry Potteri-vaimustusse?

Harry Potterit ma raamatus või filmil näinud ei ole, aga ma olen kinos koos oma lapselastega vaadanud “Sõrmuste isandat”. Mulle väga meeldis! Minu arvates on sedasorti lood ja filmid väga head, igatahes paremad kui igasugused action-filmid kus tapetakse, põletatakse ja pekstakse.

Mulle meeldivad üldse muinasjutud. Olen eakas inimene, aga loen muinasjutte väga hea meelega. Mulle meeldib, et nad lõppevad alati hästi. Mis iganes seal ka ei juhtuks, ikka tead sa juba ette, et lõpuks on kõik ikka hästi.

Ma olen natuke ise ka selline lapsemeelne. Satun vaimustusse esimestest kevadel puhkenud pungadest. Võib-olla on see mõnikord halb....

Arvan et lapsed võiksid üldse lugeda rohkem muinasjutte ja käia looduses. Just looduse vastu tuleks huvi tunda ja seal toimuvat rohkem tähele panna. Loodusega tutvumine peaks minu arvates alguse saama juba lasteaias.

Iugege rohkem muinasjutte!

Fotod: TEET MALSROOS

Kas lapsed tunnevad teid tänaval ära?

Ei, seda ei ole veel juhtunud. Etendust on ilmselt veel liiga lühikest aega mängitud. Pärast seda, kui ma "Nukitsamehes" nõiamoori mängisin, oli küll üsna tihti nii, et ühistranspordis ja mujal lapsed panid tähele ja ütlesid oma vanematele või vana-vanematele – "näe, nõia läheb." Aga eks see aeg tuleb jälle. Lapsed on selles suhtes väga tähelepanelikud.

Mis sorti nõid on Kunksmoor?

Ma arvan et ta on selline hea, loodust ja rahu armastav ja alati kõiki aitav nõid. Eks ta on juba eakas ka ja tahab rohkem rahus olla. Ma arvan, et ta äratas Kapten Trummi ka sellepärast ellu, et tal oleks üks sõber, kellega maailma asju arutada ja niisama koos olla. Ega kogu aeg üksi olemine ka hea ole.

Kas Kunksmooril on sugulasi?

Kindlasti on tal sugulasi. Kelle juurde ta siis ikka lendab oma nõiatempe tegema ja nõu küsima?

Kas Kunksmoor ka Volbriööd pidama lendab?

Ei, ma ei usu, et Kunksmoor Volbriööle lendab. Ta ei ole sedasorti nõid, kes teistega koos ringi tral-lib. Eks ta ikka on omaette oma saare peal, ajab oma nõia-asju ja uurib loodust. Ma usun, et ta praegugi räägib läbi jää kaladega ja küsib, kuidas need ennast tunnevad.

Lõpetuseks tahaks ma lastele öelda ühe salmi, millega Kunksmoor kapten Trummi ellu äratas. Ehk see aitab mõnikord ka selle vastu, kui puder hommikul maitseta ei taha. Peale selle salmi lausumist muutub ehk puder taldriku peal ka isuäratavamaks ja hommikusöögi söömine lõbusamaks:

kamomilla lilla prilla
salmonella nõia ella
tutti-frutti mamma muti
sirka-sorka suur kamorka
belladonna neli konna

Küsis Priit Liiviste

Kunksmoor oma lemmiku kapten Trummiga (Tõnu Kark).

KUNKSMOOR JA KAPTEN TRUMM

Autorid: Aino Pervik, Urmas Lennuk
Lavastaja: Ain Prosa
Kunstnik: Marge Martin
Muusikaline kujundaja: Ardo Ran Varres
Osades: Ita Ever (Kunksmoor), Tõnu Kark (kapten Trumm), Anti Reinthal (kõik ülejäänud tegelased)
Esietendus: 22. veebruaril Eesti Draamateatris

Mõned Nõiad lendavad luuga, Kunksmoor aga õhupalliga.

Joonistas Eilina Raska

ANDRUS KIVIRÄHK

Isa sokid

Oli laupäev. Ema pesi põrandat ja avastas voodi alt isa sokid.

“Kuule!” hüüdis ta. “Miks su sokid siin vedelevad? Tule ja vii pessu!”

Isa tuli köögist, kükitas ja üritas sokke voodi alt välja õngitseda. Aga sokid oli väga sügaval ja isa ei saanud neid kätte.

“Ma pean harjavarre tooma,” ütles ta, aga kohe oli jaol Pille.

“Isa, ma ronin ise voodi alla ja toon su sokid ära!”

Ja juba ta viskuski kõhuli ja vingerdas voodi alla.

“Noh, kas said kätte?” küsis isa. “Ära pead ära löö.”

“Tule välja!” käskis ema. “Ega sa kinni ei jäänud?”

“Isa,” kostis voodi alt Pille hääl. “Nendel sokkidel on muna.”

“Mis tähendab muna?” imestas isa. “Sokkide sees on muna?”

“Ei, mitte sokkide sees, nende kaisus!” seletas Pille. “Väike täpiline muna. Ja nad näksivad mind, kui ma seda muna tahan ära võtta. Ma arvan, et nad on selle muna munenud ja nüüd hauvad.”

“Mis rumalus see on!” turtsus isa ja pressis ennast kah suure vaevaga voodi alla. Kaks sokki lebasid päris seina ligidal, tihedasti keraskas. Ja nende vahel nägi ka isa tillukest, pruunide täppidega kaetud muna.

“No kuidas see siia sai,” pomises isa ja tahtis muna ära võtta. Aga niipea, kui ta käe välja sirutas, hammustas üks sokk teda põidlast.

“Ära kisu, las nad hauvad seda!” õpetas Pille. “Nii armas munake! Ei tea, kes sealt seest pärast välja tuleb?”

“Nii juhtub, kui sokid voodi alla vedelema jäetakse!” ütles ema, kes oli kah voodi alla pu-

genud. “Nad hakkavad munema! Ega nüüd pole midagi muud teha, kui oodata. Ei sobi ju nende pesa ära lõhkuda!”

Nii jäigi. Sokid haudusid oma muna ja sahis-tasid öösiti voodi all. Pille roomas neid iga päev vaatama, sokid harjusid temaga ning lubasid ennast silitada. Ka isa käis sageli voodi all.

“Need on ju ikkagi minu sokid,” seletas ta ning pakkus neile küpsist. Aga sokid ei tahtnud süüa, vaid tõmbasid ennast muna ümber kerra ja susisesid hoiatavalt. Küllap nad kartsid, et isa tahab neid jalga panna.

Lõpuks ühel öhtul, kui isa ja ema hakkasid just magama heitma, kostis voodi alt praksu-mist.

“Pille!” hüüdis isa erutunult. “Tule ruttu siia, hakkab vist peale!”

Pille tuli suure jooksuga, ise öösärgis. Hetke pärast olid kõik kolmekesi voodi all.

Muna kooses olid juba suured praod ja ühest august vahtis välja väike triibuline sokike.

“Kui armas ta on!” rõõmustas Pille. “Ainult kahju, et tal venda pole, ühte sokki ei saa ju kanda.”

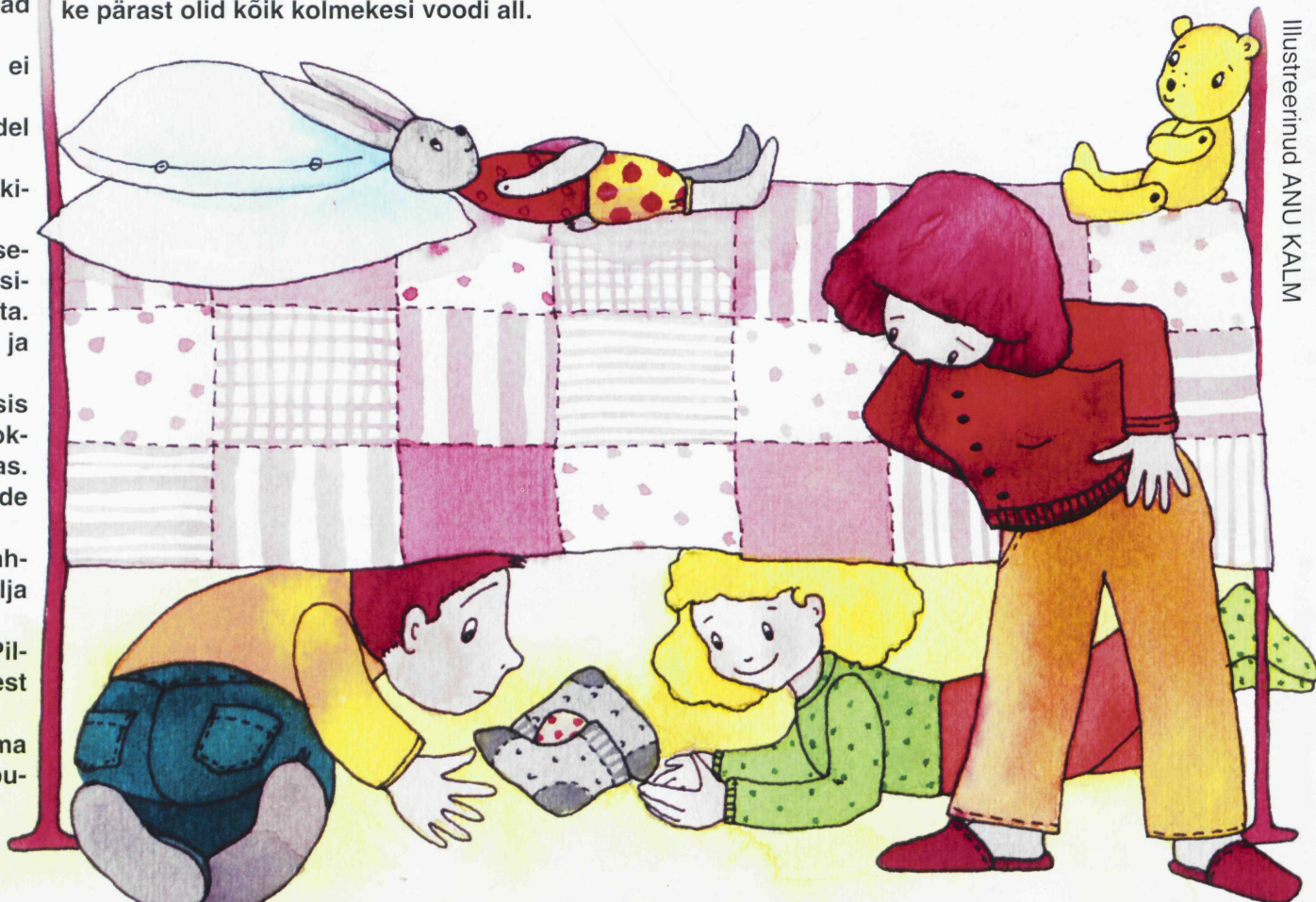
Siis läks munakoor päris katki. Triibuline sokike ukerdas välja – ja mis selgus! See polnudki sokk, muna seest tulid lagedale suk-püksid!

“Kui tore!” kilkas Pille. “Ema, kas ma saan need sukspüksid endale?”

“Need on ju nii väikesed,” kahtles ema.

“Küll kasvavad!” arvas isa ja paitas oma sokke. Need olid nüüd jälle taltsad ega püüdnudki hammustada.

“Tublid olete mul!” kiitis isa. “Head sokid! Ilus tütar on teil!”

Illustreerinud ANU KALM

Villu Valdmaa, Heini Vaikmaa

Munamäe valss

Sõnad Neeme Kuningas

Musical score for 'Munamäe valss' in 8/8 time, key of B-flat major. The score consists of nine staves of music with lyrics in Estonian. The lyrics are: MA - GA - SIN KOO - PA SEES Ü - HES - KOOS MU - NA - GA, KE - VA - DEST NÄ - GIN MA UND PÄE - VAD JA ÖÖD KA - DU - SID KÄEST MÕT - LE - SIN VAID MU - NA - MÄEST, VAID MU - NA - MÄ - EST NÜÜD LIPP ON MU - NA - MEÄL, TA ON NII TO REKUILEH VIBSEAL TI - PUS. NÜÜD LIPP ON MU - NA - MÄEL, PU HU GU TUUL OL - GU TAL OL - LA SEAL HEA! KE - VAD ME SÜ - DA - MEIS TAAS. PÜ - HI PEAB!

Munad! Munad!

Lihavõtteid ehk muna-
depühi ehk ülestõusmipühi
tähistatakse sel aastal 9.–
11. aprillini. Enne tänavusi
pühi esietendus aga Raha-
sooper Estonia kevadi-
ne laste laulumäng “Suur
Munamägi”. Teatri kama-
ersaalis mängitud loos
otsisid lustakad loomad
ja linnud vastuseid küsi-
mustele “Mida tähenda-
vad ülestõusmispühad?”,
“Miks värvitakse ja kingi-
takse mune?” ja “Mis sel
kõigel on pistmist liha-
võtetega”. Etenduse jook-
sul saadi neile küsimuste-
le pisut veidraid, kuid loo-
gilisi ja naljakaid vastu-
seid.

Fotod: Estonia Teater

Selles tüki tegelased on Põrsas Pall (Helgi Sallol), Jänes Juss (Sirje Puura), Poni Pontius (Hans Miilberg), Öökullid Kakk ja Sorr (Kalju Karask ja Alar Haak) ning Karu Ott (Villu Valdmaa).

Üheks peategelaseks on Marakratt Mait, keda kehastab 11-aastane muusik ja näitleja Valter Soosalu. Liblikas Liisi rollis astuvad kordamööda üles kolm 7-aastast tüdrukut – Karis Trass, Anette Lilje ja Lisanna Kuningas.

Ühe “Suures Munamäes” kõlanud laulu pakub Täheke ka oma lugejaile. “Munamäe valsi” sõnad on tüki autorilt ja lavastajalt Neeme Kuningalt, viisi autorid on Villu Valdmaa ja Heini Vaikmaa.

Toremaid munadepühi kõigile!

Ilona Martson

TUULELOHEL

Ja edasi meie tuulelohe lendas. Pea ees ja saba taga. Keha tal ei olnudki, olidki ainult pea ja saba.

Pea oli ilus ja värviline. Peas olid suured silmad ja suu. Peas olid igasugused mõtted.

Kõige tähtsam mõte oli vabadusest. Tuulelohe ei tahtnud miski hinna eest kellegi rihma otsas ringi sibada. Tuulelohe sai aru küll, et kui keegi sind paelas peab, siis ta sinu eest ju ka natuke hoolitseb. Ta ei taha ometi, et sa läheksid katki ja et ta peaks sind ära viskama.

Ent vabadus oli tuulelohele kallim kui hoolitsus.

Teine mõte oligi mõte katkiminekust. See tähendab, et tuulelohe ei tahtnud mingil juhul katki minna. Seepärast pidi tuulelohe kogu aeg hoolega jälgima, et ta ei satuks liiga ohtlikku olukorda. Olukordi võis olla igasuguseid. Kõige lihtsam ohtlik olukord oli see, kui tuulelohele oleks keegi raginal sisse sõitnud või kui tuulelohe oleks ise kuhugi müri-
nal otsa tormanud. Näiteks jäänud lennuki alla või mürtsatanud vastu tuletorni. Mõlemal juhul oleks ta läinud kindla peale katki.

Ülejäänud mõtted olid kas röömsad või kurvad.

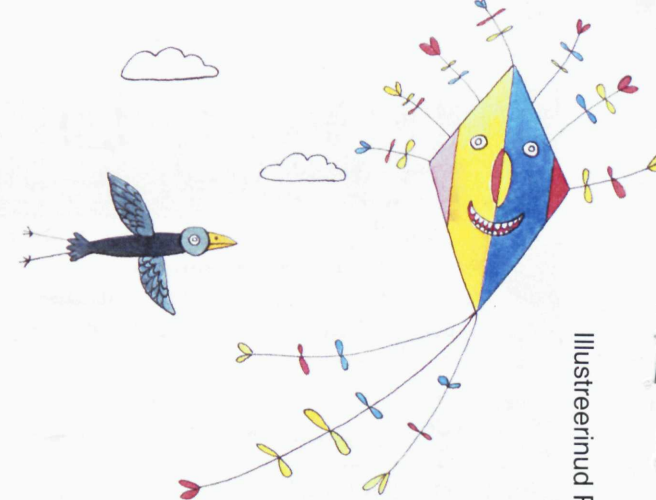
Kurvad mõtted tulid siis, kui tuulelohe pidi mõnest sõbrast lahkuma. Tegelikult ju ei sundinud miski tuulelohet kogu aeg igalt poolt ära lendama. Tuulelohe lihtsalt läks, ilma igasuguse sunnita, ta ei saanud ise arugi, kui oli juba läinud. Tuulelohel oli lihtsalt niisugune iseloom. Ta kohe pidi minema, ta ei suutnud püsida paigal. Eriti kui oli tunda mõnd tuulehoogu.

Röömsad mõtted tulid siis, kui tuulelohe vabana taeva all lendas. Ja iseäranis siis, kui ta endale kuskil jälle uue sõbra leidis. Seda juhtus thti, sest maailmas on palju selliseid olendeid, kellega võib sõbraks saada. Peaasi, et oled ise röömsameelne ja sõbralik.

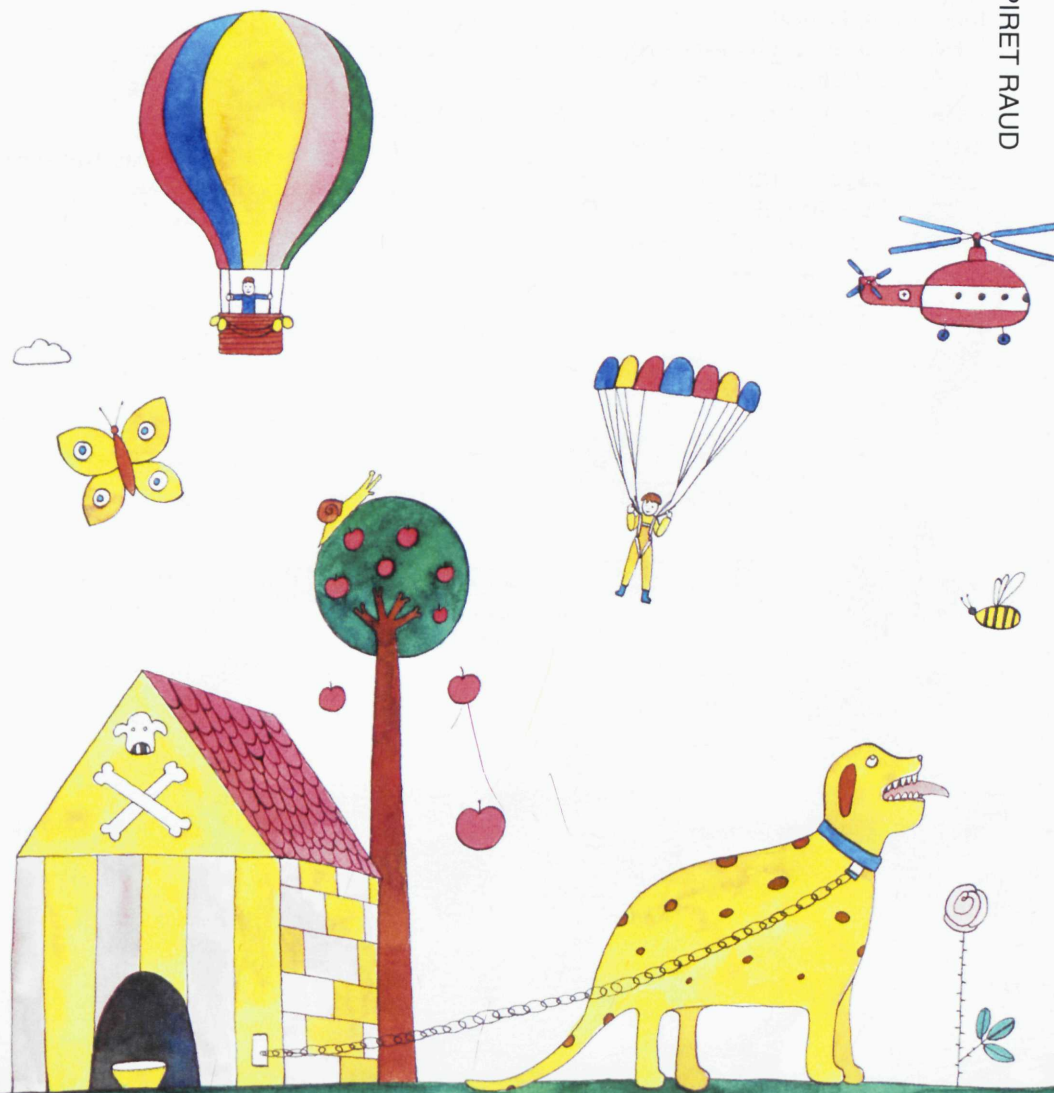
Tuulelohel oli juba mitu head sõpra. Igast sõbrast mõtles tuulelohe röömsaid mõtteid.

ON MÕTTED PEAS

AINO PERVIK

Illustreerinud PIRET RAUD

TIIBADEGA

Tuulelohe lendas kõrgel taeva all. Tähelepanelikult jälgis ta õhuvoolusid ja õppis nende turjal ratsutama. Varsti oli ta nii osav, et ükski tuuleke ei suutnud teda kursorist kõrvale kallutada. Tuulelohe võis lennata täpselt sinna, kuhu ise tahtis.

See oli õudselt mõnus! Tuulelohel oli tunne, et ta suudab ja võib kõike, mida iganes ihaldab.

All maapeal vaheldusid igasugused maastikud. Kord lendas tuulelohe üle metsa, kord üle järvede. Siis oli all näha linn, siis jälle lage soo.

Ühes kohas märkas tuulelohe künka otsas seismas mingit veidrat olendit, kes koledasti tiibadega vehkis, kuid ei kerkinud sellest hoolimata üldsegi õhku.

Tuulelohe laskus madalamale, et asja lähemalt uurida. Ta oleks hea meelega teisele appi läinud.

KIVIJÕMM

AINO PERVIK

Ja mis selgus! Veidral olendil oli küll neli suurt tiiba, kuid tiibade küljes oli igavesti tömp ja raske kivikeha. Niisugust keha poleks suutnud isegi kümme tiiba õhku rebida, mis siis neljast rääkida. Lisaks oli see kivijõmm veel kindlalt maa külge ehitatud.

“Hei, mis teed seal?” hüüdis tuulelohe jutu alustuseks.

“Mõhh,” ütles veider olend. “Ega ei kuule küll.”

Tuulelohe laskus madalamale, et teine teda paremini kuuleks. Ja äkki jäi tuulelohe peadpidi ühe tiiva külge kinni. Tiib aga vehkis muudkui edasi ja kiskus tuulelohe endaga kaasa. Tiib pöörles koos teiste tiibadega ringiratast, ikka ringi ja ringi, nii et tuulelohe sabad lehvitsid kord õhus, kord aga käisid mööda maad.

“Lase lahti!” ütles tuulelohe.

“Lase lahti!” ütles tiibadega kivijõmm.

“Ma ju ei hoia sinust kinni,” ütles tuulelohe.

“Ega mina ka sind kinni ei hoia,” ütles kivijõmm.

“Peatu ometi!” ütles tuulelohe.

“Vaat seda ma ei saa teha,” ütles kivijõmm.

“Tuul ajab mind ringi.”

Ja ikka ringiratast ja ringiratast käis sõit. Terve päev otsa.

Õhtul aga tuul vaibus. Tiivad jäid seisma. Tuulelohe sai ennast lahti ja pudenes maha. Oi, ta oli ikka räsitud küll! Tuulelohe pea käis hirmsasti ringi ja ta oli surmani väsinud.

“Saimegi õhtule,” ohkas kivijõmm rahulolevalt. “Kes sa niisugune üldse oled?”

“Ma olen tuulelohe.”

“Mina olen tuuleveski,” lausus kivijõmm.

“Ma jahvatan siin kamajahu. Täna sai tubli tükk tööd ära tehtud.”

“Ma mõtlesin, et sa tahad õhku tõusta,” ütles tuulelohe.

“Kus ma oma kerega veel õhku tõusen,” naeris tuuleveski. “Ja kui tõuseksingi, siis ma võiksin ju kuskil jälle alla kukkuda ja koledaid purustusi tekitada. Kellel seda vaja. Aga kamajahu on ikka tarvis. Mulle kohe meeldib kamajahu jahvatada.”

Tuulelohe vaatas oma suurte silmadega tuuleveskit.

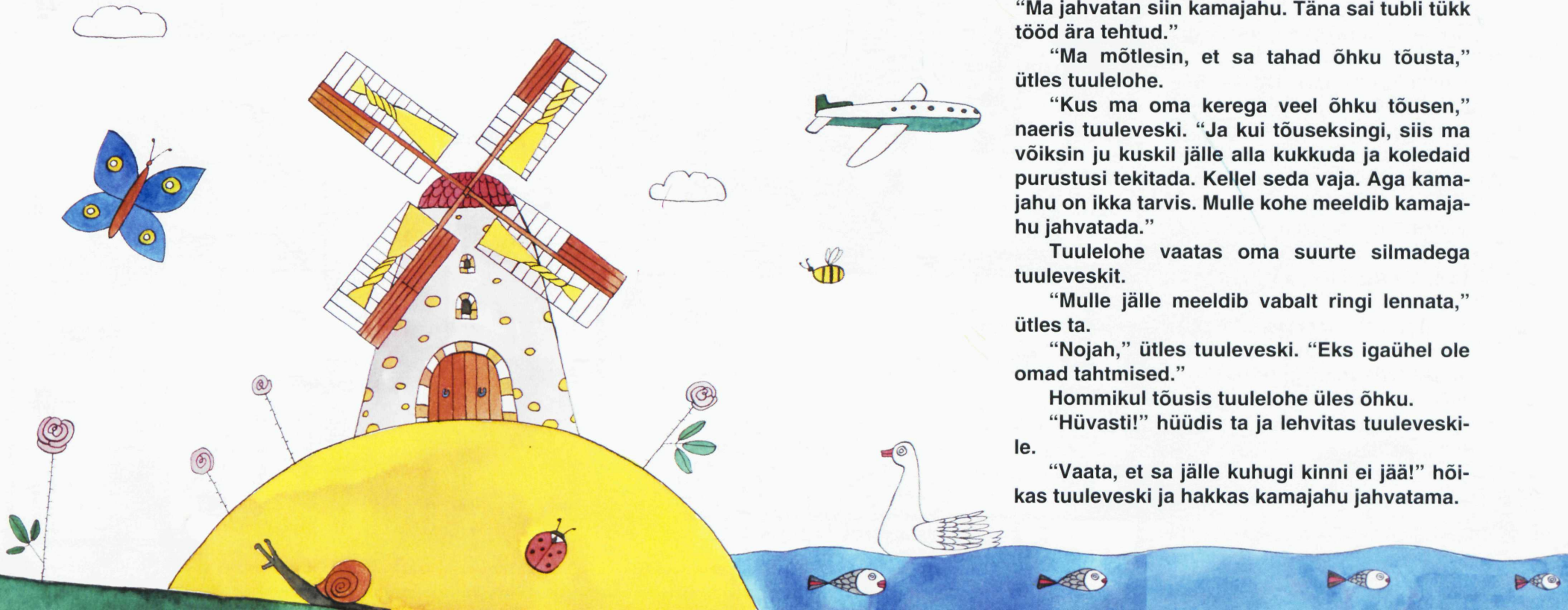
“Mulle jälle meeldib vabalt ringi lennata,” ütles ta.

“Nojah,” ütles tuuleveski. “Eks igapäev ole omad tahtmised.”

Hommikul tõusis tuulelohe üles õhku.

“Hüvasti!” hüüdis ta ja lehvitas tuuleveskile.

“Vaata, et sa jälle kuhugi kinni ei jää!” hõikas tuuleveski ja hakkas kamajahu jahvatama.

Koomiksi Kunstnikud

AUDENTESE ERAKOOLIST

Joonistanud MAGNUS VALGRE 8 kl

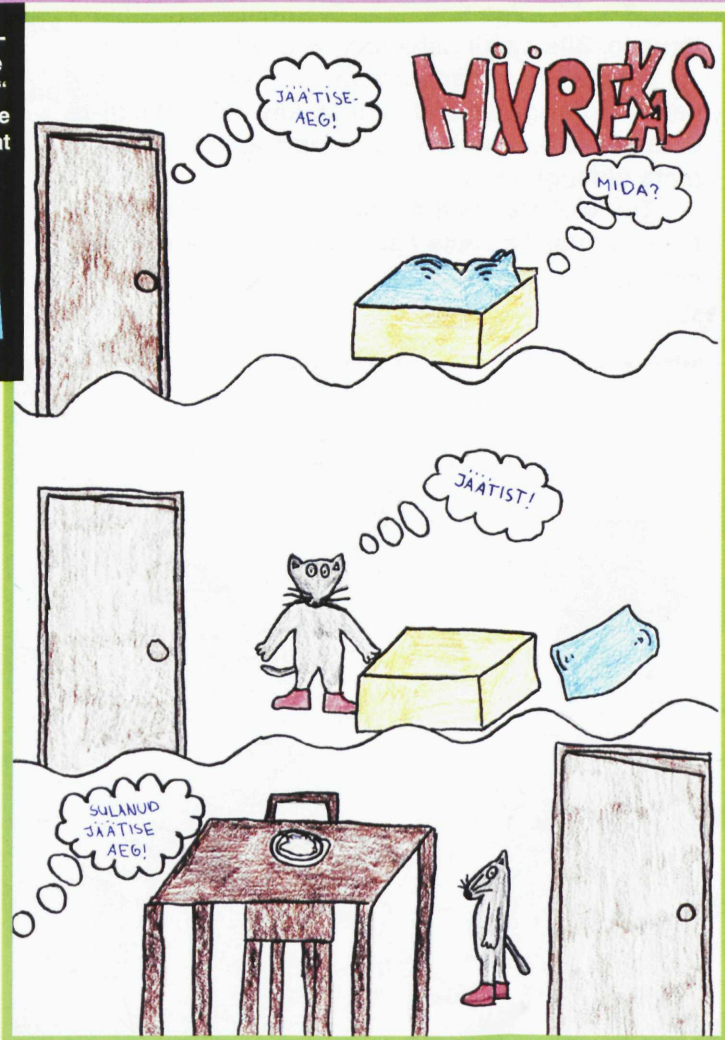

Joonistanud PRIIT TRINK 3 kl

Joonistanud JOANNA KORDEMETTS 3 kl

Tähekesse Postipauna-auhind läheb Priit Tringile koomiksi „Laisad kassid“ eest. Selleks on kirjastuse Tänapäev koomiksiraamat „Garfield ja sõbrad“.

Joonistanud TRIIN LUHO 4 kl

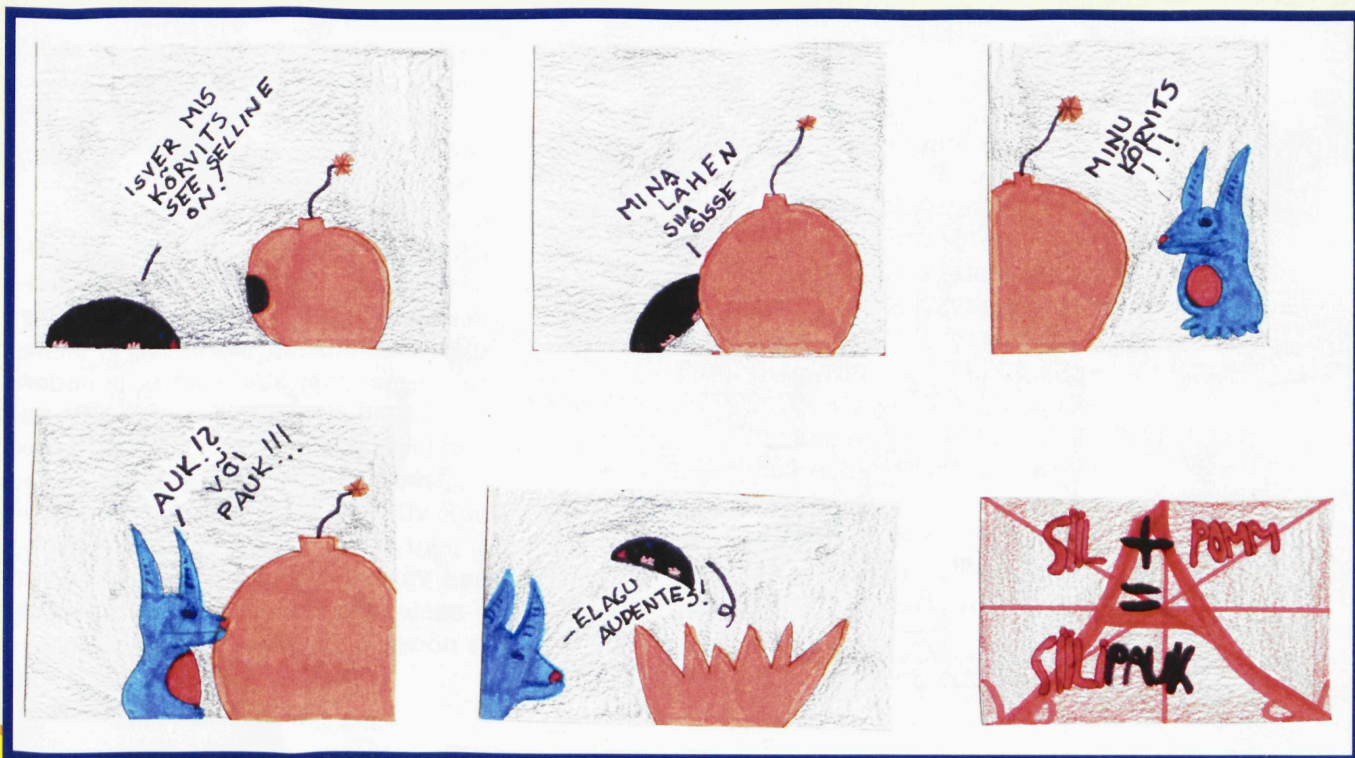

Ühes korralikus ajakirjas või ajalehes peab koomiks olema. Vähemalt ei ole seni keegi ilma hakkama saanud. Alguses hakkasid Audentese Erakooli lapsed joonistama koomikseid oma ajalehele Audentese Teataja. Siis sai välja kuulutatud Suur Koomikstite Joonistamise Võistlus. Joonistasid nii esimese kui ka üheksanda klassi õpilased ja ka need, kes vahepealsetes klassides käivad. Võistlusel osalesid nii Tartu kui Tallinna Audentese kooli õpilased. Et aga koomikseid sai lõpuks kokku väga palju ja väga toredaid, ei tahtnud Audentese lapsed neid ainult endale hoida. Ilusamaid ja lõbusamaid koomikseid saabki nüüd Tähekestest vaadata.

Joonistanud RENE KUKK 3 kl

Joonistanud CAROLIINA LAANTEE 4 KI

Lennukis: "Lugupeetud reisijad, me lendame praegu 6000 meetri kõrgusel," teatab stjuardess. Üks reisija viipab teda ja ütleb: "Tehke palun uks lahti, ma lähen siin maha." Stjuardess ehmub, jookseb pilootide juurde: "Tulge appi, mul on salongis üks reisija, kes tahab lennukist väljuda!" – "Kas see sinises jopes?" küsib üks piloot. "Jah. Ja suusamütsiga." – "Siis on selge! Tee uks lahti, see mees läheb alati siin maha!"

Väike Johnny mängib aias. Ema tuleb teda kutsuma ja näeb poega ussikest suhu toppimas. "Ei, Johnny! Jäta järele! Sa ei tohi ussikesi süüa!" hüüab ema: "Nüüd otsib emaussike igalt poolt oma kallist väikest ussipojakest taga." "Ei otsi," ütleb Johnny. – "Miks?" – "Sest ma sõin ema esimesena ära!"

Karu ja jänes sõidavad rongis. Jänesel on pilet, karul pole. Karu pakub jänesele: "Kui kontroll tuleb, roni mulle põue." Jänes nõus. Tulebki piletikontroll ja nõuab karult piletit. Karu näitab jänesele piletit. Kontrollör küsib: "Aga mis teil põues on?" Karu lööb rusikaga tugeva obaduse vastu rinda: "Sõbra pilt!"

Mees kuuleb kõrvalkorterist koletut kisa ja kräunumist. Läheb naabri juurde vaatama. "Mis su kassil hakkas?" - "Ei midagi, ma pesin teda." – "Minu kass küll pestes niimoodi ei karju." - "Või nii. Sa vist ei vääna teda päris kuivaks."

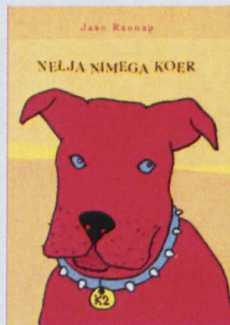
Pöder istub baarileti ääres – ühte silma ja ühte jalga pole. Jänes tuleb, näeb põtra ja imestab: "Armas sõber, mis sinuga juhtunud on?" – "Ah, vedasin karuga silma peale kihla, et ta mul jalga otsast ära ei tõmba!"

Kaks lõvi jalutavad ja leiavad surnud rüütli, raudrüü seljas ja puha. Vaatavad ja pööravad teda. Üks lõvi ütleb mõtlikult: "Hea konserv, aga avada ei oska."

"Konn, miks sa oled niisugune roheline libe ja vastik?" "Tegelikult olen ma praegu haige. Tavaliselt olen ma hoopis valge ja koheva karvaga!"

Raamat

Nelja nimega koer
Jaan Rannap
Tänapäev, 2004

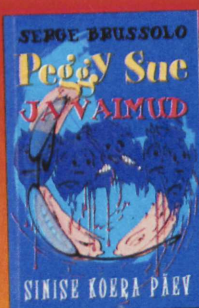

Raamat räägib sellest, kuidas autoõnnetuses ühel poisil, kelle nimi oli Jürgen, sai koer surma. Ema-isa ei öelnud talle, et koer sai surma. Jürgen arvas, et koer läks teda otsima. Pärast läksid nad ise koos klassikaaslasega koera otsima, siis leidsid samasuguse koera, ainult et kloonitud. Mulle meeldis see raamat. Mõnest asjast ei saanud aru, oli keeruline jutt natuke. Raamat võiks sobida äkki 8-10-aastastele.

Kerrtu Maria Peensoo, 7 aastat

Raamat

Serge Brussolo
Peggy Sue ja vaime.
Sinise koera päev
Olion, 2002

Esimene raamat on päris tore ja südamlik. Peggy Suest hakkas alul isegi natuke kahju. Nimelt on tüdrukul haruldane ja üpriski kurnav võime näha vaime. Need aga on vihased, kui neid nii kutsutakse, seega on nad Nähtamatud. Kuna Peggy pilk Nähtamatutest läbi põletab, üritavad viimased tüdrukutest lahti saada. Nad küll ei saa teda ise tappa, kuna tüdrukul on peal loits, mis seda takistab. See-eest saavad Nähtamatud sundida kedagi teist seda tegema. Ko-

Mõnus raamat, lahe film

Sellel leheküljel kirjutavad uutest raamatutest ja filmidest lapsed ise

hati venis lugu ilga pikaks ja oli natuke igav. Kuid läbi ta sai ruttu ja pettumust ei valmistanud.

Sama on ka sarja teise osaga "Deemoni uinak". Seekord saab Peggy Sue isa tööd kõrbes (tänu Nähtamatutele loomulikult), kus tegivad tihti imelikud miraažid. Nende miraažide maailmas on parasjagu suur segadus ja

Peggy peab ka selle klaarima. Muidugi on kõige taga jälle Nähtamatud. Edasi aga tuleb ise lugeda!

Hedo Hell Sinijärv, 11 aastat

Aprillikuu jututunnid Apollo raamatumajas

Igal laupäeval kell 11 toimuvad Tallinnas Apollo raamatumaja teise korruse kohvikus tasuta jututunnid lastele. Iga kord loetakse ette erinevat raamatut. Tule sinagi!

3. aprill

Lärmisepa tänava Lota
(Astrid Lindgren)

10. aprill

Jänese-Juta pühadepabin
(Heljo Mänd)

17. aprill

Knut pillimees (Zacharias Topelius)

24. aprill

Väike hiiglane (Lehte Hainsalu)

Video

Kauboipeitus
Cowboy Beebop
Sonatiin, 2003

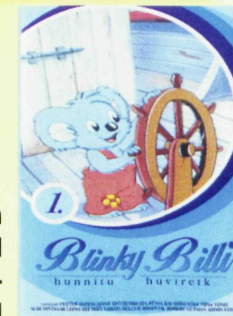
Jaapani animafilm "Kauboipeitus", ingliskeelse pealkirjaga "Cowboy Beebop" ei ole just tavaline multifilm, mida võivad ka väga väiksed lapsed vaadata. See on veidi keeruline ja ei pruugi igas vanuses vaatajale meeldida. See räägib pearahaküttidest ehk kauboidest, kes tegutsevad Marsi koloonial ja kelle elu pole just eriti kiita. Aastal 2071 lastakse keset maanteed õhku tsisternauto, kust hakkab levima kohutav viirus, millel ei paistagi lõppu olevat. Pearahakütid kosmoselaeval "Peitus" otsustavad

hakata otsima terroristi, kellel on üliinimlikud võimed ja kes üritab kolooniat täielikult hävitada. Tema kinnipüüdmise eest on välja pandud 300-miljonine tasu. Filmi tegevus käib väga kiirelt, näiteks vahepeal arutletakse, kuidas kaosele lõpp teha ja järgmine hetk hiljem on sündmuste keskpunktis juba kaklus majade katusel. "Kauboipeitus" on tehtud animasarja järgi, mis on Jaapanis saanud ülipopulaarseks. Kahetunnise ulmeloo lavastajaks on Shinichiro Watanabe. Väikseid vigu on ka tehtud tõlkimisel, näiteks osad kohad on jäänud tõlkimata ja alati ei ole tõlgitud otse, vaid on sellest tehtud veidi igavam kokkuvõte. Film iseenesest on väga hea nagu ka väljamõeldud lugu, aga tõlkevead ning muud viperused on filmi väärtust alla viinud.

Kristjan Karu, 12 aastat

Video

Blinky Billi
Joonisfilm
Sonatiin, 2003

Esimene film on hästi tore, kui nad otsisid hommikusööki ja tekitasid väga palju segadust. Teises filmis aitab Blinky Billi kutsikat leida ja on seekord abivalmis ning ei tee niipalju koerust. Kolmandas filmis varastatakse Blinky Billi ja kukkurhiir Marta ära ja viiakse loomaaeda, kust nad põgenesid päästavad veel kaks opossumit ka ära. Lisaks saavad nad sõbraks vana opossum Kekatsiga, kes neid loomaias võrtsikate burgeritega kostitab. Kokkuvõttes on Blinky Billi seiklused väga toredad ja põnevad. Minu 3-aastane öde vaatas ka seda videot ja nõuab seda aina uuesti ja uuesti.

Marie Jöenurm, 7 aastat

Lihavõttejänkkud

1. Jänku

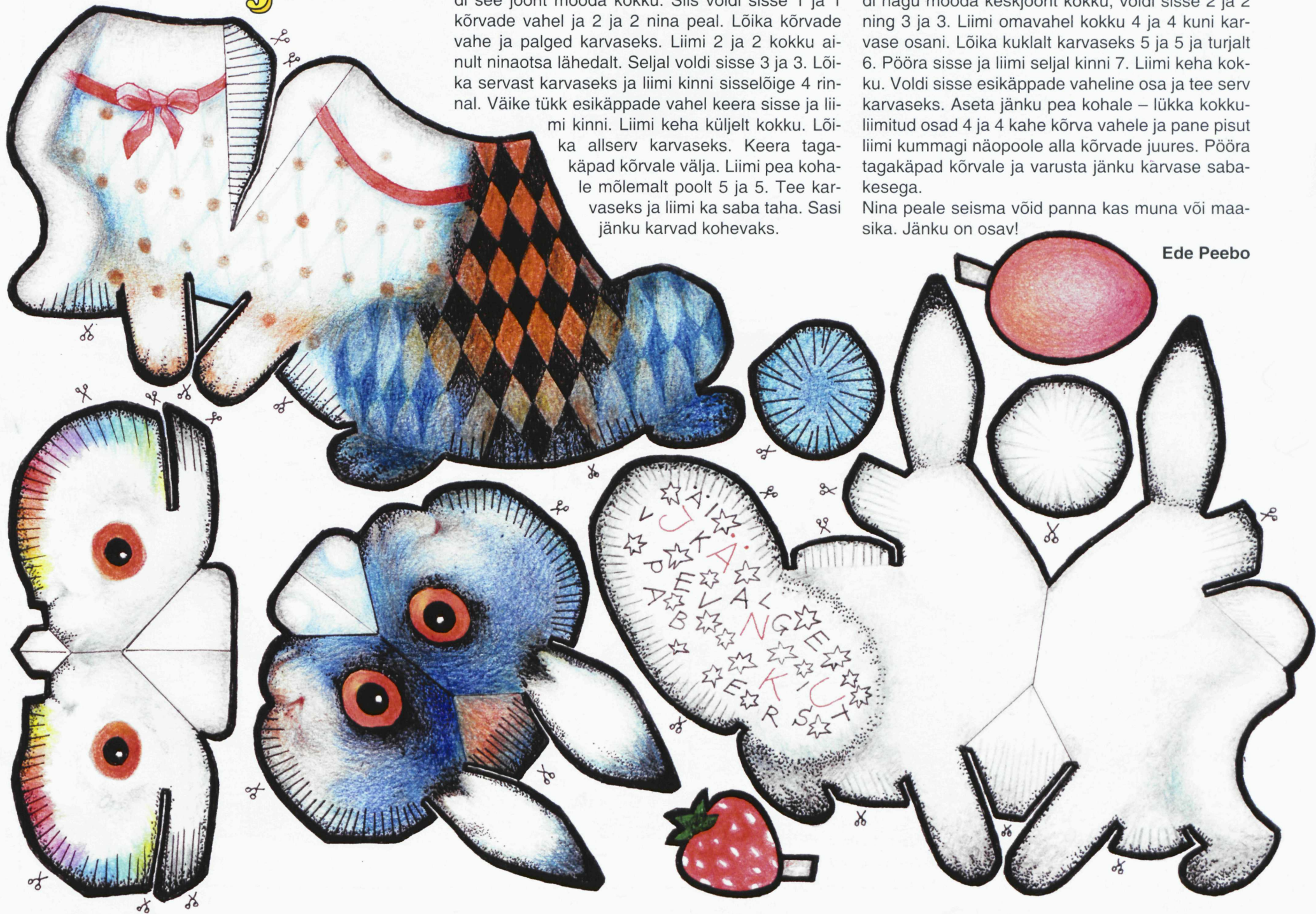
Kui oled näo koos kõrvadega välja lõiganud, vol-
di see joont mööda kokku. Siis voldi sisse 1 ja 1
kõrvade vahel ja 2 ja 2 nina peal. Lõika kõrvade
vahe ja palged karvaseks. Liimi 2 ja 2 kokku ai-
nult ninaotsa lähedalt. Seljal voldi sisse 3 ja 3. Lõi-
ka servast karvaseks ja liimi kinni sisselõige 4 rin-
nal. Väike tükk esikäppade vahel keera sisse ja lii-
mi kinni. Liimi keha küljelt kokku. Lõi-
ka allserv karvaseks. Keera taga-
käpad kõrvale välja. Liimi pea koha-
le mõlemalt poolt 5 ja 5. Tee kar-
vaseks ja liimi ka saba taha. Sasi
jänku karvad kohevaks.

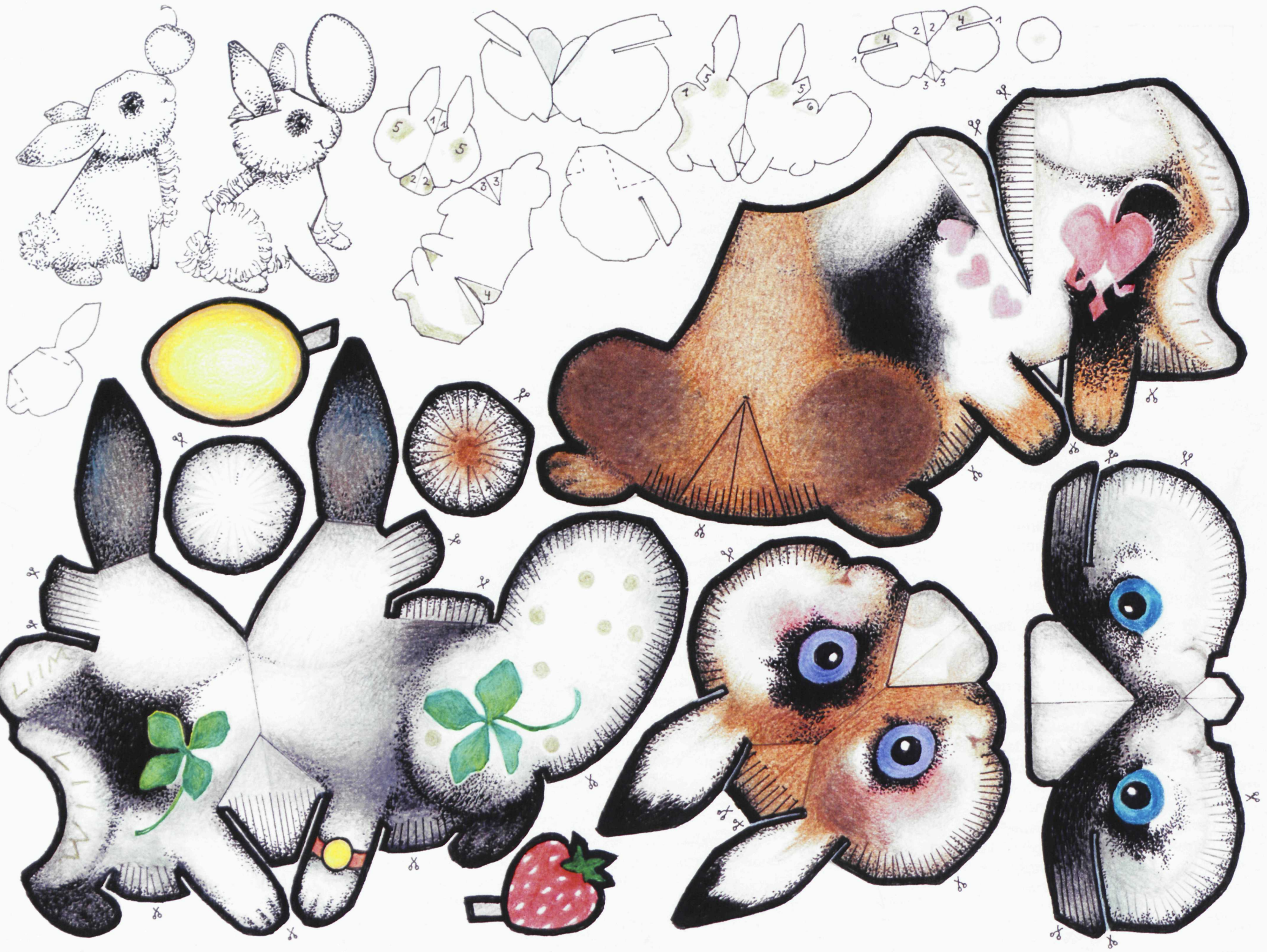
2. Jänku

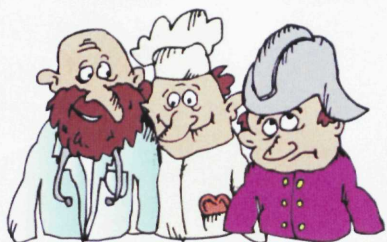
Lõika näo tükk välja, tee sisselõiked 1 ja 1. Vol-
di nägu mööda keskjoont kokku, voldi sisse 2 ja 2
ning 3 ja 3. Liimi omavahel kokku 4 ja 4 kuni kar-
vase osani. Lõika kuklalt karvaseks 5 ja 5 ja turjalt
6. Pööra sisse ja liimi seljal kinni 7. Liimi keha kok-
ku. Voldi sisse esikäppade vaheline osa ja tee serv
karvaseks. Aseta jänku pea kohale – lükka kokku-
liimitud osad 4 ja 4 kahe kõrva vahele ja pane pisut
liimi kummagi näo poole alla kõrvade juures. Pööra
tagakäpad kõrvale ja varusta jänku kärvase saba-
kesega.

Nina peale seisma võid panna kas muna või maa-
sika. Jänku on osav!

Ede Peebo

LEIA KOLME SÕBRA ÕIGED VARJUD!

ROOTSI

SOOME

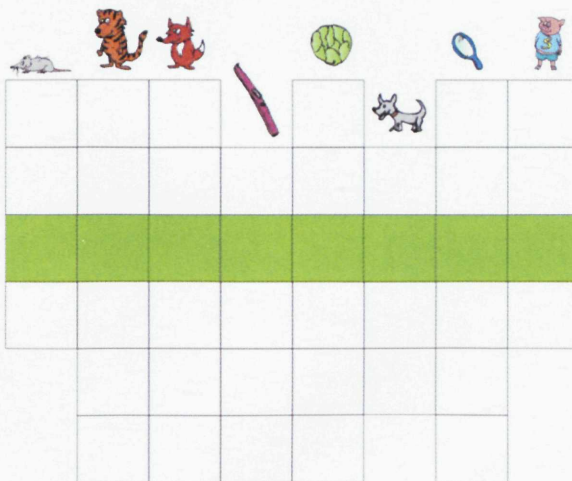

NORRA

TAANI

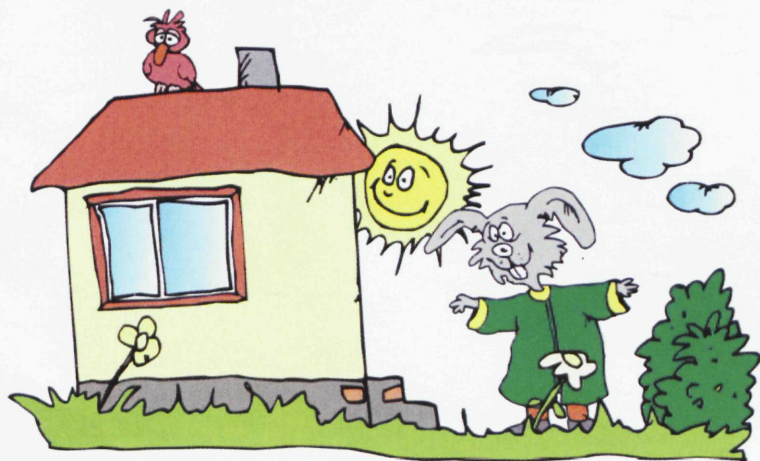
LEEDU

LÄTI

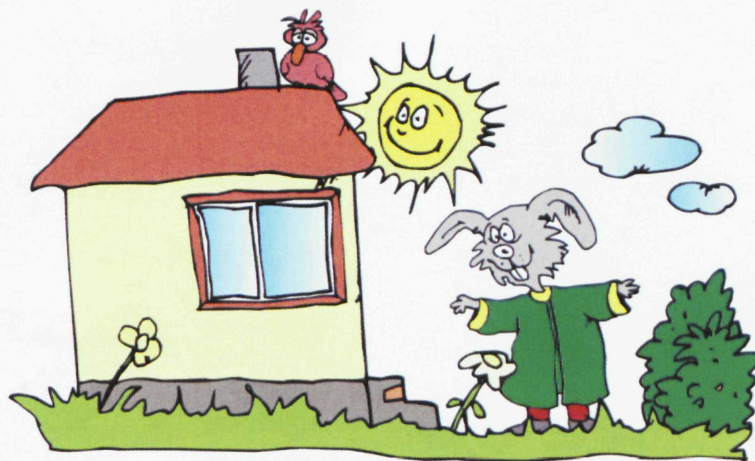

KUI VIID LIPUD JA RIIKIDE NIMED KOKKU JÄÄB ÜKS NIMI ÜLE! MILLINE?

LAHENDA RISTSÕNA!

MITU ERINEVUST LEIAD?

Joonistanud ARTUR JURIN

Perioodika AS
Lasteajakiri

Asutatud jaanuaris 1960
ilmub kord kuus

Toimetuse address:
Roosikrantsi 6
10119 Tallinn
taheke@perioodika.ee

Peatoimetaja
ILONA MARTSON
Kunstiline toimetaja
PRIIT REA
Toimetaja
PRIIT LIIVISTE
Reklaam
ARTUR JURIN

Toimetuse telefon
6 463 697

Tähekest saab
tellida
otsekorraldus-
lepinguga

www.tellimine.ee
tel 6662535

ESIKAANE
JONISTAS
KATERIINE
ZARIP

PE^B₂₅₄ 2004,4

Liisa Niitsoo on 11-aastane ja õpib Tallinna Prantsuse Lütseumis. Aga tema lemmikloomaks on rott Rudolf, üks aastat ja kolm kuud vana.

Liisa sai Rudolphi ülemöödunud jõuluks. Nimi pandi talle jõuluteemalise põhjapõdra-laulu järgi. Eks roti nimi peab ju R-tähega algama. Ja Rudolf näis igati sobivat.

Kohe esimesel õhtul uues kodus lasi ühe kuu vanune Rudolf puurist jalga. Ise oli ta koos sabaga vaevalt Liisa peopesa pikkune, aga hüppas välja tookord puuriks olnud kastist. Rudolfile korraldati haarang, milles osales kogu perekond. Liisa isegi nuttis natuke. Kuid Rudolfist polnud ei kippu ega kõppu. Kuni kell oli pool kaksteist öösel ja keegi pesukapis krabistama hakkas. See oli mõistagi Rudolf, kes otsustas välja ilmuda.

Kapp on üldse rotipoisi lemmikkohaks. Seal on huvitavaid kilekotte, millega krabistada. Ja näiteks ema kleidi sisse saab auke närida. Muide, ka kapp ise tundub päris maitsev. See ongi seestpoolt Rudolphi pisikesi hambajägi täis.

Muidugi on Rudolfil ka omal suur tore puur. On isegi väike majake, kuhu ta ennast päeval kerra keerab ja magama jääb. Kuid toas õhtuti ringi liduda, arvutiklahvidele pissida ja muud tsirkust teha on ju hoopis põnevam.

Kord lasi Liisa ema Rudolfi korraks lahti ja läks kõrvaltuppa telekat vaatama. Äkki kuuleb mingi mürts. Lähemal vaatamisel selgus, et Rudolf oli vahepeal aknalaualt alpikannipoti ümber ajanud, alpikanni ära söönud, riidekapi ukse lahti sikutanud ja suusapüksid ning jope välja kiskunud. Kui vaja, suudab Rudolf ikka üsna palju pahandust teha.

Eriti maitsevad Rudolfile elektrijuhtmed. „Möödunud suvel käisin emaisaga Pariisis ja Rudolfil hoidis silma peal vanaema,“ räägib Liisa. Aga vanaemad on leebed

Rott Rudolf tegutseb

Ilona Martson

Rudolphi lemmikkoht on Liisa õlal...

selgeks õpetanud kõiel kõndimise ja ühelt toolilt teisele hüppamise. Oma pika saba tõttu hoiab rott hästi tasakaalu.

„Mõni ütleb küll, et rott, öäkk, vastik, aga minule Rudolf meeldib!“ kuulutab Liisa. Tema unistus-loom oleks muidugi hobune. Ja koeral poleks samuti viga.... Paraku ei saa linnakorteris alati ka koera pidada. Nii saigi Liisast rotiomanik. Sest üks väike loomake peaks ikka inimesel olema.

... ja arvuti klahvidel.

olevused. Nemad lasevad ikka väikseid loomakesi „korraks“ puurist välja. Ja nii umbes kahe nädala pärast selgub, et Rudolf on ära söönud arvutihiire juhtme. „Huvitav, et talle just hiire juhe maitseb,“ ütleb Liisa mõtlikult.

Lisaks elektrijuhtmetele sööb Rudolf muidugi ka toitu – viljateri, tomatit ja juustu. Rotile maitseb ka toores liha, aga palju ei tohi seda talle anda – läheb liiga energiliseks. Suviti püüab Rudolf vahel ise kärbsed ja pistab nad samuti kinni. Magustoiduks või nii.

Sellgipoolest näib, et Liisa andestab Rudolfile kõik tema kelmused. Ta on Rudolfile

Fotod: RAIVO TIIKMAA

HIND 15 KROONIT

ISSN 0134-2266

